

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

Leven in de Verstrooiing : Jezelf omgorden met Nederigheid (1 Petrus 5)

Welkom terug bij onze vers-voor-vers studie van 1 Petrus. Vandaag gaan we 1 Petrus hoofdstuk 5 behandelen. In dit gedeelte richt Petrus zijn aandacht op de oudsten in de christelijke gemeentes. Hij draagt hun op om goede voorbeelden te zijn van een rechtschapen gedrag te midden van het lijden. Dan besluit hij met enkele algemene vermaningen.

Voordat we beginnen, eerst een korte samenvatting van wat we de vorige keer hebben besproken:

1. Petrus droeg de gelovigen op om de houding van Jesjoea over te nemen met betrekking tot het lijden. Ze moeten bereid zijn om te lijden, net zoals de Messias bereid was om te lijden. Gelovigen die volhouden in het lijden voor hun geloof, in plaats van terug te keren naar hun vroegere zondige levensstijl, laten zien dat ze echt veranderd zijn.
2. Petrus spoorde de gelovigen aan om elkaar te vergeven en gastvrij te zijn tegenover elkaar, ook al zijn de tijden moeilijk en de middelen beperkt. Hij hoopt dat zijn lezers oprecht om elkaar geven en bereid zijn om elkaar te willen helpen vanuit een hart van liefde.
3. Petrus onderwees meer over het lijden uit en herinnerde zijn lezers aan de voordelen van het lijden en de realiteit dat het lijden in dit leven tijdelijk is. Op een zekere dag zal God de wereld oordelen, en zullen de gelovigen hun glorieuze erfenis ontvangen.

Hoofdstuk 5 begint met instructies aan de leiders van de christelijke gemeenschappen. Petrus schrijft:

1 Petrus 5:1-5 (NBG)

De oudsten onder u vermaan ik dan als medeoudste en getuige van het lijden van Christus, die ook een deelgenoot ben van de heerlijkheid, welke zal geopenbaard worden: hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God, niet uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid, niet als heerschappij voerend over hetgeen u ten deel gevallen is, maar als voorbeelden der kudde. En wanneer de Opperherder verschijnt, zult gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid verwerven. Evenzo gij, jongeren, onderwerpt u aan de oudsten. Omgordt u allen jegens elkander met nederigheid, want God wederstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.

Petrus begint zijn vermaning aan deze leiders door een soort van eensgezinde visie en partnerschap aan te geven. Met andere woorden, Petrus wil duidelijk maken dat hij en deze oudsten veel gemeen hebben. Dit doet hij door drie kenmerken te beschrijven die ze gemeen hebben. Net als de oudsten die hij aanspreekt, is Petrus "medeoudste en getuige van het lijden van Christus" en "deelgenoot van de heerlijkheid welke geopenbaard zal worden".

In het Grieks is het woord "oudste" *presbuteros*. Soms verwijst dit woord naar een ouder persoon, en soms verwijst het naar iemand die de leiding heeft (bijv. Titus 1:5-6; Jakobus 5:14). Hier beschrijft hij iemand in een leidende positie. Maar de concepten zijn verwant, aangezien de oudere mannen in de gemeenschap vaak ook de leiders binnen de gemeenschap waren.

De leiderschapsstructuur in de vroeg christelijke gemeenschappen was grotendeels gemodelleerd naar de Joodse synagoge. Zelfs de titel "oudste" is waarschijnlijk geleend van het Jodaisme.

Volgens Craig Keener:

Gezien het feit dat de kerk de synagogemodellen, die al functioneerden in de Diaspora-steden, heeft aangepast, is het aannemelijk dat ze de titel "oudste" daar ook van hebben overgenomen ... Geleerden merken op dat er wijdverbreid bewijs bestaat voor deze functie in de Joodse Diaspora. Gewoonlijk bestond er een raad van oudsten in plaats van een enkele oudste die hun activiteiten uitvoerden in de synagogen. Dat we het terugvinden zijn in de 1QS 6.8–9 [Dode Zeerollen] versterkt de indruk dat het wijdverbreid werd toegepast in het Jodendom.

-Craig Keener, *1 Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2021), blz 356-357

Petrus, zelf een oudste, spreekt deze oudsten aan. Hij wil hen aanmoedigen omdat hijzelf begrijpt waar ze doorheen gaan. Net als zij begrijpt hij de last van het leiderschap in moeilijke tijden en alle druk en stress die deze taak met zich meebrengt.

Petrus beschrijft zichzelf ook als een getuige van het lijden van Christus. De nadruk ligt hier niet op het feit dat Petrus ooggetuige is van het lijden van Jesjoea. Nogmaals, hij probeert te beschrijven wat hij gemeen heeft met deze andere leiders. Zijn nadruk ligt meer op het getuige zijn van de Evangelieboodschap, inclusief de boodschap van het lijden van Jesjoea. Petrus en deze oudsten lijken op elkaar, omdat ze allemaal getuigen zijn van het Evangelie. Zoals Duane Watson uitlegt:

Terwijl Petrus het dagelijkse lijden meemaakte van Jezus, was hij geen ooggetuige van de ondervraging of kruisiging van Jezus, omdat hij Jezus had verlaten met de andere apostelen (Markus 14:27, 50). Als hier de nadruk ligt op het ooggetuige zijn, dat ligt de focus op de auteur en de oudsten, die gezamenlijke getuigen zijn van het lijden van Christus door het Evangelie te prediken. Lijden is het centrale onderwerp van het getuigenis van deze brief (1 Petrus 1:11; 2:21, 23-24; 3:18; 4:1, 13), en de beschrijving van Petrus in het Nieuwe Testament is er een van een getuige zijn van het Evangelie, vooral in de toespraken en reacties, die aan hem worden toegeschreven in Handelingen (Handelingen 2:14 - 36 [vers 32]; 3:12 - 26 [vers 15]; 4:8 - 12; 5:30 - 32; 10:34 - 43 [verzen. 39 - 41]).

-Duane Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz. 116

Petrus identificeert zichzelf dus als een medeoudste en iemand die, net als zij, getuigt van de waarheid van het Evangelie en het lijden van de Messias. Bovendien is hij "[deelgenoot van de heerlijkheid welke geopenbaard zal worden](#)". Petrus en deze oudsten delen een gemeenschappelijke hoop - dezelfde levende hoop waarin alle gelovigen opnieuw geboren zijn door de dood en de opstanding van Jesjoea (1 Petrus 1:3-9). Op een zekere dag zal de Messias - "[de Opperherder](#)" (1 Petrus 5:4) - verschijnen, en zal het volk van God deelnemen aan de glorie van het eeuwige Koninkrijk van de Messias.

Petrus spoort de oudsten van de verschillende christelijke gemeenschappen vervolgens aan. Hij zegt: "[Hoedt de kudde Gods.](#)" De Bijbel gebruikt vaak de term "herder" om de geestelijke leiders te beschrijven (Jeremia 23:4; Mattheüs 18:12-14; Handelingen 20:28; Efeze 4:11). Zoals Jesjoea Petrus opdroeg om voor Zijn schapen te zorgen (Johannes 21:15-17), instrueert Petrus de oudsten om voor de schapen van God te zorgen.

Petrus gaat verder in op wat hij met deze vermaning bedoelt. Hij zegt: "[hoedt de kudde Gods, die bij u is, niet gedwongen, maar uit vrije beweging, naar de wil van God](#)". Met andere woorden, oudsten moeten waken over de schapen die aan hun zorg zijn toevertrouwd. Ze zouden deze rol niet moeten uitvoeren omdat ze zich daartoe verplicht voelen. Nee, ze moeten *gewillig* en *graag willen* dienen in overeenstemming met de wil van God. Ze mogen niet dienen "[uit schandelijke winzucht, maar uit bereidwilligheid](#)" (vgl. 1 Timotheüs 3:3, 8; Titus 1:7). Oudsten mogen geen "[heerschappij voeren over hetgeen hen ten deel gevallen is](#)". In overeenstemming met het leiderschapsmodel dat Jesjoea onderwees (Mattheüs 20:25; Markus 10:42), spoort Petrus de oudsten aan om niet de baas te spelen over de schapen. Dat wil zeggen, ze mogen niet proberen om mensen te intimideren of hen te dwingen om zich te onderwerpen. In plaats daarvan moeten ze de schapen in nederigheid dienen, omdat ze voorbeelden zijn van goed gedrag.

Petrus besluit zijn instructies aan de oudsten door hen eraan te herinneren dat "[wanneer de Opperherder verschijnt, gij de onverwelkelijke krans der heerlijkheid zult verwerven.](#)" Terwijl de oudsten als herders dienen, zijn ze nog steeds onderworpen aan de Opperherder. De kudde is niet van hen, maar van God (1 Petrus 5:2). Op een zekere dag zal Jesjoea opnieuw verschijnen, en zullen de oudsten worden beloond met een krans van glorie voor hun trouw (vgl. 2 Timotheüs 4:8; Jakobus 1:12). Atleten kregen in die tijd "een kroon van bladeren" voor hun atletische prestaties, en vroegere mensen associeerden zo'n afbeelding vaak met eer.

(Craig Keener, IVP Bible Background Commentary [Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014], blz. 697) .

In tegenstelling tot de kransen van bladeren, die werden toegekend voor aardse prestaties en die in de loop van de tijd vergaan, zegt Petrus dat de kransen (kronen) der heerlijkheid van de gelovigen echter niet zullen verwelken. Bovendien beschrijft Spreuken 16:31 grijs haar als een "sierlijke kroon", die wordt verdiend door een leven te leiden in gerechtigheid. Petrus zou op dit beeld kunnen terugwijzen.

Petrus richt zijn aandacht vervolgens op de nieuwe gelovigen. Hij zegt: "[Evenzo gij, jongeren, onderwerpt u aan de oudsten.](#)" Net zoals de oudsten op een nederige manier de kudde van God dienen en leiden, moeten de nieuwe gelovigen zich nederig onderwerpen aan hun leiderschap. Zoals we eerder vermeldden, *waren* de ouderen in de gemeenschap vaak *de oudsten, de leiders* van de gemeenschap. Talloze Bijbelverzen roepen nieuwe gelovigen op om hun oudsten te eren (Leviticus 19:32; 1 Timotheüs 5:1-2). Ouderdom hangt vaak samen met het bezitten van wijsheid (Spreuken 16:31; Job 12:12; 32:7). Nieuwe gelovigen moeten dus "[onderdanig](#)" zijn aan de oudsten - dat wil zeggen, respect tonen voor hun gezag, hun wijsheid en zich houden aan hun beslissingen.

Dit is vooral belangrijk in onze huidige tijd, waar het lijkt dat er in onze cultuur geen eerbewondering en respect meer is voor ouderdom. Ouderen worden vaak gezien als dom en onwetend. Deze houding geeft niet alleen blijk van een gebrek aan liefde tegenover onze bejaarde naasten, waardoor ze zich onzeker en waardeloos gaan voelen naarmate ze ouder worden, maar het bewijst ook de jeugd een enorme slechte dienst. We zijn beroofd van de wijsheid en de ervaring van onze ouderen. We moeten alles in het leven op de harde manier aanleren, of helemaal niet. Als we ons voordeel willen halen uit van de wijsheid die we door jarenlange ervaring hebben opgedaan, zouden we er goed aan doen om onze oudsten te eren.

Maar uiteindelijk, of je nu oud of jong bent, een leider of een leek, geeft Petrus "allen" de opdracht om "[je met nederigheid te omgorden](#)". Eerder instrueerde Petrus de gemeenschap om de slechtheid, bedrog, afgunst en kwaadsprekerij enzovoort "af te leggen". (1 Petrus 2:1). Nu zegt hij dat je jezelf moet "omgorden", of kleden, met de deugd van nederigheid. Ter ondersteuning van deze instructie citeert Petrus Spreuken 3:34, waar staat: "[De spotters zal Hij wel bespotten, maar zachtmoedigen zal Hij genade geven.](#)" Gods antwoord op nederigheid is om genade te geven. Petrus beschrijft in de volgende verzen wat het betekent om in nederigheid te wandelen. Dit is wat er staat:

1 Petrus 5:6-9

[Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt. Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u. Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. Bied weerstand aan hem, vast in het geloof, in de wetenschap dat hetzelfde lijden ook aan al uw broeders in de wereld opgelegd wordt.](#)

Volgens Petrus zullen degenen die nu nederig zijn (1 Petrus 5:5) "[op Zijn tijd](#)" worden verhoogd - dat wil zeggen, in de toekomstige wereld (1 Petrus 1:5-7, 13; 4:13; 5:4). De Bijbel spreekt vaak over de nederigen die wordt verheven (Mattheüs 18:4; 23:12; Jakobus 4:10), en Jesjoea is het ultieme voorbeeld van dit motief (1 Petrus 2:21-15; 3:18-22). Net zoals Jesjoea Zichzelf vernederde, zelfs tot aan de dood, en werd verhoogd in Zijn opstanding en de hemelvaart (Filippenzen 2:8-9), zo zullen ook de gelovigen die zichzelf vernederen, in de toekomst verhoogd worden. Ondertussen zegt Petrus tegen zijn lezers dat je "[al je zorgen op Hem \[God\] moet werpen, omdat Hij voor je zorgt.](#)" Als we ons erop concentreren dat we God en elkaar in nederigheid te dienen, kunnen we troost putten uit de wetenschap dat Hij om ons geeft en bereid is om onze zorgen te dragen en ons de kracht te geven om te volharden.

Petrus spreekt vervolgens over het lijden in de context van de geestelijke oorlogvoering. Hij beveelt zijn lezers: "[Wees nuchter en waakzaam.](#)" Zoals we eerder hebben besproken, betekent nuchter zijn dat je de geestelijke zelfbeheersing behoudt. Laat je niet afleiden door allerlei beproevingen of verleidingen om terug te keren naar een zondige levensstijl (1 Petrus 4:3-4). Petrus zegt ook dat we waakzaam moeten zijn. Dit is hetzelfde woord dat Jesjoea gebruikt tijdens Zijn rede op de Olijfberg wanneer Hij zijn toehoorders opdraagt om uit te kijken naar Zijn wederkomst (Mattheüs 24:42-43; 25:13). Waakzaam zijn voor de wederkomst van Jesjoea houdt in dat we gereed zijn en het werk doen waartoe onze Meester ons had opgeroepen, zoals zorgen voor de "[geringsten onder hen](#)" – het voeden van de hongerigen, kleden van de naakten, het bezoeken van de zieken, enz. (Mattheüs 25:31-46).

Petrus geeft deze instructies "[want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden.](#)" Gelovigen moeten erkennen dat er een geestelijke strijd gaande is. Achter alle menselijke regeringen en autoriteiten, die de gelovigen vervolgen, verschuilt zich uiteindelijk een duistere spirituele kracht: de duivel. Hij is onze "tegenstander", zoals Petrus zegt, wat beschuldiger of vijand betekent, en hij is van plan om de gelovigen te verslinden zoals een leeuw zijn prooi verslindt. Craig Keener geeft wat extra inzicht in deze beeld:

Leeuwen werden gezien als de meest woeste en machtige dieren, en vanaf Psalm 22:13 (waarschijnlijk de achtergrond hier) werden ze gebruikt als beeldspraak voor vijanden van Gods volk. In de tijd van Nero werden de christenen ook letterlijk aan de leeuwen gevoerd.

-Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* (Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014), blz. 697

In het licht van deze geestelijke bedreiging van de tegenstander, moeten de gelovigen "[weerstand bieden en vast staan in het geloof](#)". Ze moeten consequent zijn in het gebed, de wegen van Jesjoea volgen, en niet terugkeren naar oude patronen van zonde. Zoals Duane Watson opmerkt:

De constante kwaadsprekerij en vervolging van de duivel kan ertoe leiden dat de slachtoffers daarvan Jezus Christus gaan verloochenen en terugkeren naar de heidense gebruiken. Standvastig blijven in het geloof is de manier om de duivel te weerstaan. Het is vertrouwen op God, dat de christenen beschermt door het geloof (1 Petrus 1:5, 21) en de lofprijzing, heerlijkheid, eer, redding en hoop beschermt die het resultaat is van hun geloof (1 Petrus 1:7, 9, 21).

-Duane Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz. 121

Petrus stelt zijn lezers gerust dat ze daarin niet alleen staan "[in de wetenschap dat hetzelfde lijden ook aan al uw broeders in de wereld opgelegd wordt](#)". Zoals we in onze vorige les hebben besproken, wordt er een sterke band opgebouwd tussen de mensen die lijden. Voor christenen worden we meer verenigd in ons doel om God te verheerlijken in ons leven - inclusief in ons lijden - om de hoop te verkondigen die we hebben in de Messias (1 Petrus 3:15). Als gelovigen kunnen we moed putten uit de wetenschap dat onze broeders en zusters over de hele wereld standvastig staan in hun geloof, terwijl ze met dezelfde moeilijkheden worden geconfronteerd als wij.

En nogmaals, Petrus stelt zijn lezers gerust dat het lijden slechts tijdelijk is. Maar de beloning voor hun trouw is voor eeuwig. Hier is wat hij zegt:

1 Petrus 5:10-11

[De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u – na een korte tijd van lijden – toerusten, bevestigen, versterken en funderen. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.](#)

Petrus zegt, geef niet op! Dit leven van lijden is niet alles wat er is. Het lijden van dit leven zal spoedig worden verzwolgen in de eeuwige heerlijkheid van Gods komende Koninkrijk.

Petrus besluit zijn brief met enkele laatste groeten. Dit is wat hij zegt:

1 Petrus 5:12-14 (NBG)

[Door Silvanus, die, naar ik meen, voor u een betrouwbaar broeder is, heb ik in het kort geschreven om u te bemoedigen en te betuigen, dat dit de ware genade van God is; daarin moet gij vaststaan. U laat de medeuitverkorene te Babylon groeten, en mijn zoon Marcus. Groet elkander met de kus der liefde. Vrede zij u allen, die in Christus zijt.](#)

Zoals we in het eerste deel van deze serie hebben geleerd, was Silvanus degene die kopieën van de brief Petrus aan de christelijke gemeenschappen bezorgde (1 Petrus 1:1) en misschien zelfs Petrus hielp bij het schrijven van deze brief. Petrus beveelt Silvanus aan bij deze gemeenschappen.

(Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* [Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014], blz. 697)

Petrus legt uit dat het zijn bedoeling was, bij het schrijven van deze brief, om de christelijke gemeenschappen te vermanen en te getuigen van de ware genade van God, die geopenbaard is in de Evangelieboodschap die zij zijn gaan geloven (1 Petrus 1:25). Hij zegt: "[daarin moet gij vaststaan](#)" - dat wil zeggen, standvastig zijn in de genade van God genade waarvan zijn brief getuigt. Zoals Duane Watson opmerkt:

De laatste opdracht om standvastig (*histemi*) te zijn in de genade van God vergelijkt zich met de opdracht om weerstand te bieden (*anthistemi*) of tegen de duivel in te gaan (1 Petrus 5:9).

-Duane Watson & Terrance Callan, *First and Second Petrus* (Grand Rapids, MI: BakerAcademic, 2012), blz. 126

Petrus gaat verder met te zeggen: "[U laat de medeuitverkorene te Babylon groeten.](#)" In de tijd van Petrus was "Babylon" een gangbaar cryptogram geworden - dat wil zeggen een geheime code of symbool - voor Rome. Soms gebruikten de gelovigen dergelijke cryptogrammen om vervolging te voorkomen als hun brieven in de verkeerde handen belandden. Petrus noemt ook "Marcus". Dit is wellicht Johannes (Markus) uit Handelingen 12:12 en 15:37, die Petrus bezocht na zijn vrijlating uit de gevangenis. De titel "zoon" is aanhankelijke taal om een jongere discipel of collega te beschrijven.

De laatste instructies van Petrus zijn om "[elkaar te begroeten met de kus der liefde](#)". Kussen waren gewone hartelijke groeten tussen familie en goede vrienden.

(Craig Keener, *IVP Bible Background Commentary* [Downers Grove, IL: IVP Academic, 2014], blz. 697).

Petrus wil dat zijn lezers elkaar beschouwen als leden van dezelfde familie - ze zijn allemaal opnieuw geboren in de familie van God door de Messias (1 Petrus 1:3, 23).

Ten slotte eindigt de brief van Petrus zoals hij begint. Hij zegt: "[Vrede aan u allen die in Christus zijt.](#)" Aan het begin van zijn brief was zijn begroeting: "[moge genade en vrede voor u vermeerderd worden](#)" (1 Petrus 1:2). Het hebben van vrede in de Messias is wat deze hele brief omlijst. Zelfs te midden van het lijden en vervolging vanwege ons geloof, kunnen we vrede hebben in de Messias.

Conclusie

Dat is dus het boek van 1 Petrus. Hier is een korte samenvatting van wat we hebben geleerd in deze studiereeks.

1. We kunnen er zeker van zijn dat Petrus deze brief heeft geschreven.

Zoals we in de inleiding van deze serie hebben besproken, is de inhoud van 1 Petrus vergelijkbaar met het andere Bijbelse onderwijs dat aan Petrus wordt toegeschreven. Ook zijn er tal van historische getuigen voor de authenticiteit van deze brief. Deze bewijsstukken bevestigen de bewering dat Petrus de auteur van de brief is.

2. De lezers van Petrus waren overwegend niet-Joodse gelovigen. Niettemin past Petrus Oudtestamentische beschrijvingen van Israël toe op zijn lezers als een strategische manier om hen met Israël te identificeren.

Petrus wil dat zijn lezers inzien dat ze door de Messias deel uitmaken van de familie van Abraham en dezelfde missie en hoop hebben voor de toekomst

3. Ballingschap is een belangrijk thema in de brief en Petrus wil dat zijn toehoorders zichzelf zien als ballingen.

De lezers van Petrus zijn vreemdelingen in een land dat niet van hen is, omgeven door een cultuur die vijandig staat tegenover hun overtuigingen en levensstijl. Ze wachtten om naar hun ware thuis te worden gebracht: het toekomstige Koninkrijk van de Messias. Ondertussen hebben ze een missie te vervullen, terwijl ze wachten op de komst van dat Koninkrijk.

4. Gelovigen zijn "wedergeboren" in de familie van God.

Volgens Petrus ondergingen we een soort van nieuwe geboorte toen we de Messias aannamen. We zijn "wedergeboren" in de familie van God. We werden kinderen van God. Als Gods kinderen hebben we een erfenis: eeuwig leven in het Koninkrijk van de Messias. Petrus spreekt over deze beloofde erfenis als basis voor onze hoop als gelovigen. Vanwege het werk van de Messias zullen we aan het einde van het tijdperk worden gered. Een glorieuze toekomst wacht ons op. Deze hoop voor die toekomst stemt ons tot vreugde. We verheugen ons ondanks het lijden en de vervolging. In feite zijn de beproevingen die we doorstaan, voor ons bestwil. God gebruikt ze om ons karakter te verfijnen.

5. Gelovigen moeten hun denken op de juiste plaats krijgen.

Petrus zegt: "[omgord daarom uw lendenen van uw verstand, wees nuchter](#)" (1 Petrus 1:13). Ons verstand - onze gedachten en bedoelingen - moeten onze emoties en verlangens beheersen, zodat we de vijand kunnen weerstaan en gefocust kunnen blijven op onze roeping. Die roeping houdt ook in dat we heilig zijn in ons hele gedrag. Petrus beroept zich op de Bijbel, met name op Leviticus, als basis voor zijn vermaning om heilig te zijn. Leviticus beschrijft hoe heilig gedrag er vanuit een Bijbels perspectief uitziet. Heilig gedrag omvat onder andere zaken zoals het eren van je ouders, zorgen voor de armen, de Sjabbat houden en geen onrein vlees eten. Onze roeping om heilig te zijn betekent dat onze prioriteiten en waarden niet overeenkomen met de prioriteiten en waarden van de wereld. Dit zal een conflict opleveren met de wereld om ons heen. Sommige mensen zullen ons niet mogen en zullen ons zelfs vervolgen vanwege onze overtuigingen. Maar andere mensen zullen door ons getuigenis tot God worden aangetrokken.

6. Degenen die echt opnieuw geboren zijn in de familie van God, zullen verlangen naar Gods Woord.

Petrus zegt dat, als je de goedheid van de Heer hebt ervaren, je meer wilt ervaren. Jouw verlangen naar het Woord van God zou moeten zijn als dat van een zuigeling die verlangt naar zijn moedermelk (1 Petrus 2:1-3).

7. Hoe we op de Messias reageren, die Petrus de levende "steen" noemt, zet ons op een pad dat zal leiden tot de eeuwige redding of tot de eeuwige straf.

We hebben geleerd dat God eer en redding heeft gekozen voor de gelovige en straf voor de ongelovige. Petrus zegt ook, dat in tegenstelling tot wat sommige lezen in 1 Petrus 2:8, God niemand voorbestemt om niet te geloven. Integendeel, God heeft *de straf* voor het ongeloof voorbestemd. Door over de steen te struikelen - dat wil zeggen, het Woord te verwerpen - hebben de ongelovigen hun lot voor de eeuwigheid bepaald.

8. Gelovigen moeten eervol leven onder de ongelovigen, zodat ze lasterlijke beschuldigingen kunnen weerleggen.

Volgens Petrus leven de gelovigen op een eervolle manier onder de ongelovigen, door de standaard huishoudcodes van de bredere cultuur te volgen, hoewel er spanning bestaat tussen het trouw gehoorzamen van God en een goede burger zijn in een goddeloze samenleving. Deze manier van leven houdt in dat je je onderwerpt aan de menselijke gezagsdragers. We moeten ons best doen om anderen niet onnodig te kwetsen of om problemen te veroorzaken. Maar soms vereist trouw zijn aan God dat we in conflict zijn met de samenleving en vervolging moeten ondergaan vanwege ons geloof. Wijsheid is leren hoe je dit pad moet bewandelen en weten wanneer je je moet onderwerpen aan seculiere autoriteiten en wanneer je weerstand moet bieden. Onze roeping als gelovigen is om een licht te zijn waar God ons ook maar heeft geplaatst. We hoeven ons geen zorgen te maken over de uitkomst - God zal voor de uitkomst zorgen. We doen gewoon wat we moeten doen. We gedragen ons eervol in elke situatie waarin we ons bevinden.

9. We moeten geen wraak nemen als we worden belasterd, maar in plaats daarvan het kwaad vergelden met zegen.

Vast staan in het geloof en goed doen, zelfs aan degenen die ons vervolgen, maakt deel uit van onze "apologetiek" - onze verdediging van het geloof. En over apologetiek gesproken ...

10. Gelovigen moeten bereid zijn hun hoop op de Messias met kennis te verdedigen.

Dit betekent dat we moeten weten wat we geloven en in staat moeten zijn om dat uit te leggen en zelfs om kritiek te beantwoorden. Onze intellectuele verdediging van het geloof moet ook gepaard gaan met "zachtmoedigheid en respect".

11. Gelovigen moeten Jesjoea's houding ten opzichte van het lijden overnemen.

We moeten bereid zijn om te lijden, net zoals de Messias bereid was om te lijden. Gelovigen die het lijden voor hun geloof doorstaan, in plaats van terug te keren naar hun vroegere zondige levensstijl, laten zien dat ze echt veranderd zijn. Te midden van het lijden moeten de gelovigen elkaar vergeven en gastvrij zijn voor elkaar. Petrus hoopt dat zijn lezers oprecht voor elkaar zorgen en elkaar willen helpen vanuit een liefdevol hart.

12. Oudsten in de gemeenschap moeten voor de schapen van God zorgen.

Oudsten, of leiders, krijgen de verantwoordelijkheid om hun gemeenschappen te leiden en te beschermen zoals een herder zijn schapen leidt en beschermt. De nieuwe gelovigen moeten zich onderwerpen aan de oudsten. Iedereen moet God en elkaar in nederigheid dienen.

13. Gelovigen moeten erkennen dat ze in een geestelijke strijd verwickeld zijn.

We hebben een vijand die ons haat. We moeten hem weerstaan en standvastig blijven in ons geloof.

14. Lijden is tijdelijk, maar de beloning voor onze trouw is eeuwig.

Geef niet op. Het einde van alle dingen is nabij. Jesjoea komt terug.

We hopen dat je genoten hebt van deze vers-voor-vers studiereeks door het boek 1 Petrus. Zoals Petrus zou zeggen, vrede aan iedereen die in de Messias zijn.

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

Voor meer informatie of andere studies, verwijzen wij je naar onze website: www.testeverything.net

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: [www.twitter.com/119Ministries#](https://twitter.com/119Ministries#) (USA)